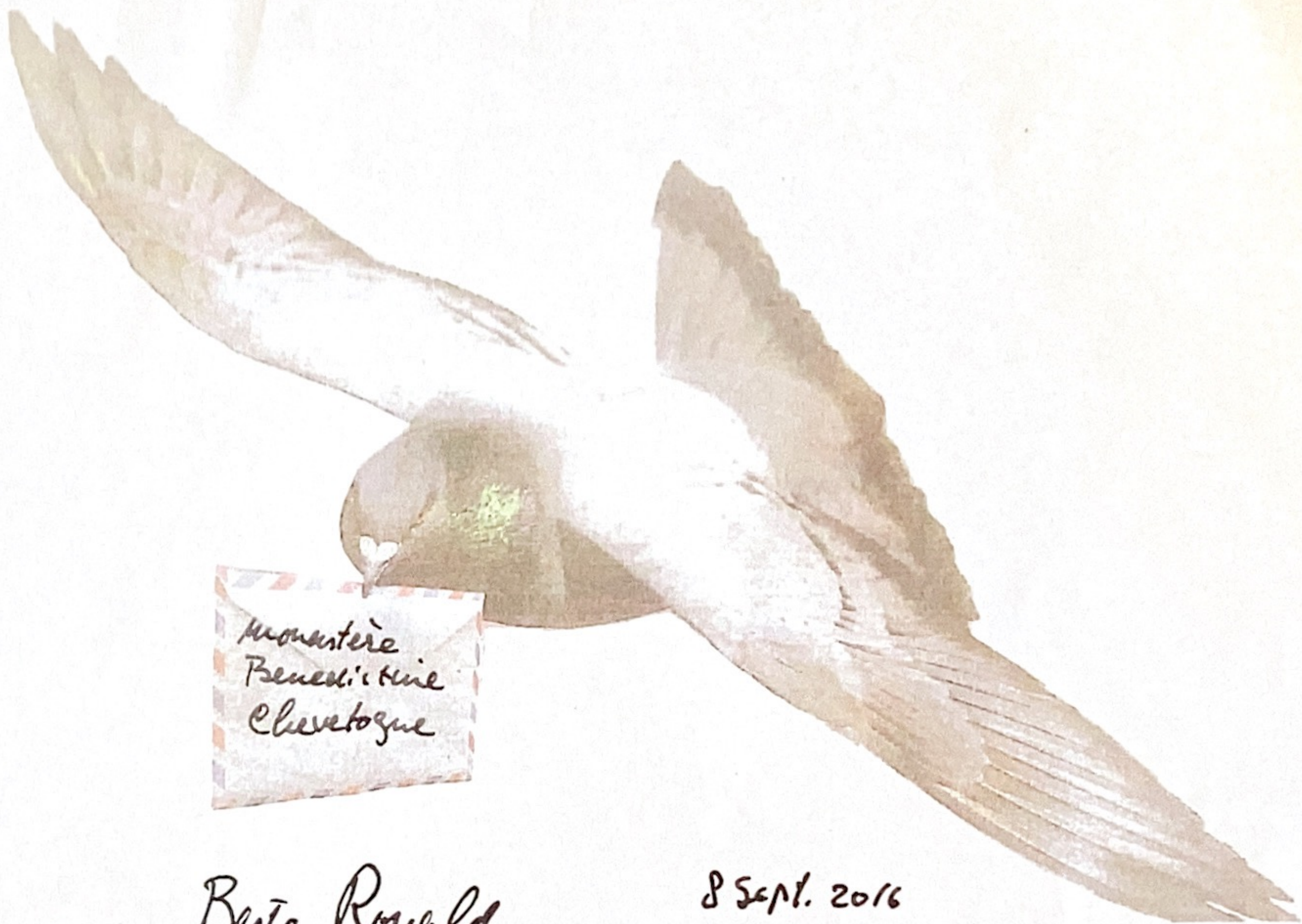

Beste Ronald,

8 Sept. 2016

Ik bedenk mij dat ik je op zadel met een
„leesportefeuille“ en daar door beslag op je tijd leg.
De hedendaagse ontdekkingsreizen zijn geen zoektoech-
ten meer naar zogenaamde witte plekken op de kaart,
maar zoektochten naar de onbekende gebieden
in het brein, in het heelal en in de „quantum-
wereld“ v.d. kleinste elementaire deeltjes.

Zuivere wetenschap is in hoge mate „waarde vrij“.
Het geloof is een innerlijke gevoelsbeleving en als
tegenwicht van wetenschap zeer zeer nodig.

“Een god is een verpersoonlijking van een motiverende kracht of stelsel van waarden, aanwezig in het menselijk leven. De eerbied van god met behulp van legenden en rituelen schiep een bindende morele kracht tussen de leden van de stam” Joseph Campbell (1904-1987)

Waarom je moet God Dwingen

Op 10 juli 2016 komen reünisten USC bijeen voor de Reünistenintoct van het USC t.g.v. haar Lustrum. De reünisten verzamelen op het plein voor het Spoorwegmuseum en wandelen via de kromme Nieuwe-Gracht onder de Domtoren door naar de Domkerk, alwaar de plechtige opening van het lustrum plaats vindt.

Ik heb een vraag: 'Waar is eigenlijk een lustrum goed voor' ? De vraag stellen, dan moet ik ook trachten daarop te antwoorden.

Het is nu eenmaal zo dat wij, mensen, in ons leven maar een beperkte mogelijkheid hebben om de vele ontmoetingen uit het verleden om te zetten in tijd consumerende vriendschappen.

Het lustrum geeft de gelegenheid tot zeer kortstondige waardering en/of bevestiging van bekenden in de buitenste cirkel van je kennissen kring.

Sommige ontmoetingen zijn niet meer dan 'Ships that pass in the night'. Een enkeling beloof je om de banden aan te halen en één iemand heb ik beloofd hem weer eens een brief te schrijven, nadat hij mij vertelde dat hij mijn brieven heeft bewaard en die op prijs stelde. Ik was opgehouden met hem te corresponderen. Om jullie niet in het ongewisse te laten wie die reünist was: Ronald Bär. Mijn band met Ronald is dat wij beiden in Nederlands-Indië zijn geboren; wij beiden hebben in een Jappenkamp gezeten en in de Zuilenstraat 17 gewoond. Ook heeft de manager van de Lloyds Bank PLC Rotterdam, i.e. Aad Dirkzwager, in de jaren tachtig van de vorige eeuw meerdere keren met de Monseigneur Bär, bisschop van Rotterdam, geluncht.

Zo wordt een hersencel in huidige simulaties nog steeds voorgesteld als een simpele 'aan- en uitknop': hij 'vuurt' of hij 'vuurt' niet. "Nee, neuronen hebben een heel specifieke vorm, en binnenin zijn heel veel eiwitten actief. Dat heeft allemaal invloed op hun gedrag."

"Wel is het zo dat we waarschijnlijk een redelijke grip hebben op het sterker zwakker worden van de verbindingen tussen neuronen, een proces dat wij neurodynamica noemen. Maar wat er binnenin een neuron precies gebeurt is moeilijker te doorgronden en *te* simuleren. Ook wordt het simuleren van cognitieve processen een erg lastige klus: we begrijpen simpelweg nog niet hoe dat werkt." Bovendien moeten we niet vergeten hoe enorm complex ons brein is. "Als je kijkt naar het aantal hersencellen, zo'n 100 miljard, en de verbindingen tussen die neuronen, ongeveer 10.000 per stuk, dan explodeert het aantal mogelijkheden waarop je brein in elkaar kan zitten: dan praat je over zo'n 210.000.000.000.000.000.000.000 opties."

Een geheugen van enkele seconden

Henry Molaison (1926-2008) is waarschijnlijk de beroemdste patiënt uit de geschiedenis van het breinonderzoek. Henry leed aan zulke ernstige epilepsie dat artsen toen hij 27 was, besloten om een stukje van zijn hersenen weg te snijden. Alleen wisten ze in die tijd (1953) niet precies welk stukje dat moest zijn. Neurochirurg William Scoville besloot te gaan voor een stuk van de hippocampus, een deel van de gyrus parahippocampalis en de amygdala. Een verschrikkelijke vergissing, zo bleek al snel. De epileptische aanvallen namen weliswaar af, maar HM – zoals hij in de literatuur genoemd werd – had vanaf dat moment een geheugen van slechts enkele seconden tot minuten. Nieuwe feiten of gebeurtenissen kon hij niet onthouden. 1953 werd zijn eeuwigdurende heden. H.M.'s intelligentie bleek echter onaangetast en feiten en ervaringen van ver vóór de operatie kon hij zich ook prima herinneren. Verder bleken zijn motorische vaardigheden nog intact en kon hij nieuwe dingen – zoals figuren tekenen – wel aanleren en onthouden. H.M. werd een ontzettend belangrijke proefpersoon voor psychologisch onderzoek. Meer dan duizend wetenschappelijke artikelen zijn aan hem te danken. Dankzij hem leerden onderzoekers dat de hippocampus een cruciale rol speelt bij de geheugenvorming. En dat het geheugen voor praktische vaardigheden op een andere plek ligt opgeslagen. In 2014 werd zijn volledige brein in kaart gebracht. Het werd in dunne plakjes gesneden en gedigitaliseerd, waardoor een 3D-model ontstond.